

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณี และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

รัฐภาคีแห่งพิธีสารฉบับนี้

พิจารณาว่า เพื่อที่จะให้บรรลุถึงความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และการปฏิบัติตามข้อบทของอนุสัญญาต่อไป โดยเฉพาะข้อ 1 11 21 32 33 34 35 และ 36 จึงเป็นการสมควรที่จะขยายมาตรการที่รัฐภาคีควรดำเนินการเพื่อที่จะประกันการคุ้มครองเด็กจากการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

พิจารณาด้วยว่า อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กยอมรับถึงสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และจากการทำงานใดที่น่าจะเป็นอันตราย หรือที่ขัดขวางรบกวนต่อการศึกษาศึกษาของเด็ก หรือที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือต่อการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ศิลธรรม หรือสังคมของเด็ก

เป็นห่วงกังวลอย่างยิ่งต่อการขนย้ายเด็กระหว่างประเทศที่มีความสำคัญและเพิ่มมากขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

เป็นห่วงกังวลอย่างลึกซึ้งต่อการปฏิบัติอย่างแพร่หลายและต่อเนื่องของการท่องเที่ยวเพื่อการบริการทางเพศ ซึ่งเด็กอยู่ในภาวะอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายอย่างยิ่ง เนื่องจากการท่องเที่ยวเพื่อการบริการทางเพศเป็นการส่งเสริมโดยตรงต่อการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

ยอมรับว่า กลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายอย่างยิ่งจำนวนหนึ่งซึ่งรวมทั้งเด็กผู้หญิงอยู่ในภาวะเสี่ยงมากยิ่งขึ้นต่อการถูกแสวงประโยชน์ทางเพศและเด็กผู้หญิงเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในบรรดาผู้ที่ถูกแสวงประโยชน์ทางเพศ

เป็นห่วงกังวลในเรื่องการมีสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กเพิ่มมากขึ้นในอินเทอร์เน็ตและวิทยาการที่พัฒนาเกิดขึ้นใหม่อื่น ๆ และระลึกถึงการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กในอินเทอร์เน็ต ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเวียนนาในปี ค.ศ. 1999 โดยเฉพาะข้อสรุปของการประชุมที่เรียกร้องให้ถือเป็นความผิดอาญาทั่วโลกในการผลิต การแจกจ่าย การส่งออก การส่งต่อ การนำเข้า การมีไว้ในครอบครองโดยเจตนา และการโฆษณาสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และเน้นถึงความสำคัญของความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น และการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลทั้งหลายกับอุตสาหกรรมอินเทอร์เน็ต

เชื่อมั่นว่า การขจัดการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก จะได้รับการอำนวยความสะดวกด้วยการรับเอาแนวทางที่เป็นองค์รวม กล่าวถึงปัจจัยเกี่ยวพัน ซึ่งรวมถึงความด้อยพัฒนา

ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมที่ไม่เป็นธรรม ครอบครัวยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ การขาดการศึกษา การอพยพจากชนบทสู่เมือง การเลือกปฏิบัติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศที่ขาดความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ การปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่เป็นอันตราย ความขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธ และการลักลอบค้าเด็ก

เชื่อมั่นด้วยว่า ความพยายามที่จะยกระดับความตระหนักของสาธารณชนเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อลดอุปสรรคของผู้บริโภคในการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก รวมทั้งเชื่อมั่นต่อไปในความสำคัญของการสร้างเสริมการทำงานร่วมกันในระดับโลกของผู้ที่มีบทบาททั้งปวงและความสำคัญของการปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมายระดับประเทศให้ดีขึ้น

รับทราบข้อบ่งชี้ของตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ อนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการดำเนินการทางแพ่งต่อการลักพาตัวเด็กระหว่างประเทศ อนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยเขตอำนาจ กฎหมายที่ใช้บังคับ การยอมรับ การบังคับใช้กฎหมายและความร่วมมือในเรื่องความรับผิดชอบของผู้ปกครอง และมาตรการในการคุ้มครองเด็ก และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เลขที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการ โดยจับปล้นในการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของแรงงานเด็ก

ได้รับการกระตุ้นโดยการสนับสนุนอย่างท่วมท้นต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยึดมั่นที่มีอยู่อย่างแพร่หลายที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของเด็ก

ยอมรับความสำคัญของการปฏิบัติตามข้อบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และคำประกาศและวาระปฏิบัติที่ได้รับการรับรองในการประชุมระดับโลกเพื่อต่อต้านการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กเพื่อการค้า ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ระหว่างวันที่ 27 ถึง 31 สิงหาคม ค.ศ. 1996 และข้อตัดสินใจและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ขององค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องนี้

คำนึงถึงความสำคัญของการค้าประเวณีและวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลในการคุ้มครองและการพัฒนาอย่างกลมกลืนของเด็กแล้ว

ได้ตกลงกัน ดังนี้

ข้อ 1

รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องห้ามการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กตามที่ระบุไว้ในพิธีสารนี้

ข้อ 2

เพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสารฉบับนี้

- (ก) การค้าเด็ก หมายถึง การกระทำหรือการแลกเปลี่ยนใดที่เด็กถูกส่งมอบโดยบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่ง เพื่อค่าตอบแทนหรือเพื่อประโยชน์ตอบแทนอื่นใด
- (ข) การค้าประเวณีเด็ก หมายถึง การใช้เด็กในกิจกรรมทางเพศเพื่อค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบอื่นใด
- (ค) ล้อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก หมายถึง การนำเสนอใด โดยวิธีการใดก็ตาม ที่เด็กเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง ทั้งที่เป็นจริงหรือจำลองขึ้น หรือการนำเสนออวัยวะส่วนใดในทางเพศของเด็ก เพื่อความมุ่งประสงค์หลักในทางเพศ

ข้อ 3

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องประกันว่า อย่างน้อย การกระทำและกิจกรรมต่อไปนี้ครอบคลุมอยู่ภายใต้กฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะความผิดทั้งหลายเช่นว่านั้น จะกระทำภายในประเทศหรือข้ามชาติ หรือกระทำในลักษณะส่วนบุคคลหรือในลักษณะที่จัดเป็นองค์กร
 - (ก) ในกรอบความหมายของการค้าเด็ก ตามนิยามในข้อ 2
 - (1) การเสนอ การส่งมอบ หรือการรับไว้ซึ่งเด็ก โดยวิธีการใดก็ตามเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ
 - ก. แสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
 - ข. จัดส่งอวัยวะของเด็กเพื่อผลกำไร
 - ค. นำเด็กมาเพื่อการบังคับใช้แรงงาน
 - (2) ความยินยอมที่เกิดจากการถูกชักจูงอย่างไม่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นคนกลางในการเจรจาเพื่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งเป็นการละเมิดตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายในเรื่องการรับบุตรบุญธรรมที่ใช้บังคับอยู่
 - ก. การเสนอ การได้มา การจัดหาหรือการจัดให้ซึ่งเด็กเพื่อการค้าประเวณีเด็กตามนิยามในข้อ 2
 - ข. การผลิต การแจกจ่าย การเผยแพร่ การนำเข้า การส่งออก การเสนอ การขาย หรือการครอบครองเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าว ซึ่งสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กตามนิยามในข้อ 2
2. ภายใต้ขอบทของกฎหมายแห่งชาติของรัฐภาคี จะต้องดำเนินการอย่างเดียวกันกับความพยายามในการลงมือกระทำการใดดังกล่าว และการสมรู้ร่วมคิดหรือการมีส่วนร่วมในการกระทำใดดังกล่าว
3. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้ความผิดเช่นว่านั้นลงโทษได้โดยบทลงโทษที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะที่ร้ายแรงของความผิดนั้น

4. ภายใต้ขอบของกฎหมายแห่งชาติของตน แต่ละรัฐภาคีจะต้องดำเนินการตามที่เหมาะสมเพื่อกำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคลสำหรับความผิดที่กำหนดไว้ในวรรคที่ 1 ของข้อนี้ภายใต้หลักการทางกฎหมายของรัฐภาคี ความรับผิดชอบเช่นนั้นของนิติบุคคลอาจเป็นความรับผิดทางอาญาทางแพ่ง หรือทางการบริหาร
5. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินการทางกฎหมายและทางการบริหารที่พึงปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อประกันว่า บุคคลทั้งปวงที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กระทำการโดยสอดคล้องกับตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่

ข้อ 4

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินการเช่นว่านั้นตามที่จำเป็น เพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดทั้งหลายที่กล่าวถึงในข้อ 3 วรรคที่ 1 เมื่อความผิดทั้งหลายนั้นกระทำในดินแดนของตนหรือบนเรือหรืออากาศยานที่จดทะเบียนในรัฐนั้น
2. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจดำเนินการเช่นว่านั้นตามที่จำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดทั้งหลายที่กล่าวถึงในข้อ 3 วรรคที่ 1 ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (ก) เมื่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดเป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือเป็นบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ประจำในดินแดนของรัฐนั้น
 - (ข) เมื่อเด็กผู้เป็นเหยื่อเป็นคนชาติของรัฐนั้น
3. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องดำเนินการเช่นว่านั้นด้วยตามที่อาจจะจำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดทั้งหลายที่ได้กล่าวถึงข้างต้น เมื่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของรัฐนั้น และรัฐนั้นไม่ส่งตัวเขาหรือเธอไปยังอีกรัฐภาคีหนึ่งบนพื้นฐานว่าความผิดนั้นได้กระทำโดยคนชาติของตนคนหนึ่ง
4. พิธีสารฉบับนี้ไม่ได้เป็นการจำกัดเขตอำนาจการดำเนินการทางอาญาใดที่ใช้อยู่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ 5

1. ความผิดที่กล่าวถึงในข้อ 3 วรรคที่ 1 จะต้องถือว่ารวมอยู่ในความผิดทั้งหลายที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใดที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคี และจะต้องรวมอยู่ในความผิดทั้งหลายที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างกันในเวลาต่อมา ตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในสนธิสัญญาเช่นว่านั้น
2. หากรัฐภาคีที่กำหนดให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการมีอยู่ของสนธิสัญญาได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากอีกรัฐภาคีหนึ่ง ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกัน รัฐนั้นอาจพิจารณาว่าพิธีสารฉบับนี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดเช่นว่านั้น การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ

3. รัฐภาคีทั้งหลายที่มีได้กำหนดให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการมีอยู่ของสนธิสัญญา จะต้องยอมรับความผิดเช่นนั้นเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐภาคีทั้งหลาย ความผิดเช่นนั้นจะต้องได้รับการปฏิบัติเสมือนว่าความผิดนั้นไม่เพียงแต่ได้กระทำในสถานที่ที่ความผิดเหล่านั้นเกิด แต่ยังได้กระทำในดินแดนของรัฐที่จะต้องกำหนดเขตอำนาจตามข้อ 4 ด้วย
5. หากคำร้องขอเพื่อส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้ทำขึ้นโดยเกี่ยวกับความผิดที่กำหนดรายละเอียดไว้ในข้อ 3 วรรคที่ 1 และรัฐที่ได้รับการร้องขอไม่หรือจะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบนฐานเรื่องสัญญาติของผู้กระทำผิด รัฐนั้นจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมในการยื่นเสนอคดีต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องร้องดำเนินคดี

ข้อ 6

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับดำเนินการให้กับรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งมาตรการให้ความช่วยเหลืออย่างมากที่สุด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวน หรือกระบวนการทางอาญา หรือกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ที่ร้องขอในเรื่องเกี่ยวข้องกับความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 3 วรรคที่ 1 รวมทั้งความช่วยเหลือในการให้ได้มาซึ่งหลักฐาน ด้วยการดำเนินการตามอำนาจของตนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกระบวนการนั้น
2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการตามพันธกรณีของตนภายใต้วรรคที่ 1 ของข้อนี้โดยสอดคล้องกับสนธิสัญญาใด หรือความตกลงอื่นว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายที่อาจมีอยู่ระหว่างกัน ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาหรือความตกลงเช่นนั้น รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับดำเนินการให้กับรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งการให้ความช่วยเหลือโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในของตน

ข้อ 7

ภายใต้ขอบทของกฎหมายภายในแห่งชาติของตน รัฐภาคีทั้งหลายจะต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการเพื่อจัดให้มีการยึดและริบทรัพย์สินตามที่เห็นเหมาะสม สำหรับ

- (1) สิ่งของ เช่น วัสดุ ทรัพย์สิน และอุปกรณ์เครื่องมืออื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรืออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิด ภายใต้พิธีสารฉบับนี้
- (2) รายได้จากความผิดเช่นนั้น

(ข) ดำเนินการตามคำร้องขอจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง เพื่อยึดหรือริบสิ่งของ หรือรายได้ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) (1) และ (2)

(ค) ดำเนินมาตรการทั้งหลายที่มุ่งไปสู่การปิดโดยชั่วคราวหรือถาวร ซึ่งสถานที่ที่ใช้ในการกระทำความผิดเช่นนั้น

ข้อ 8

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับรองมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของเด็กที่เป็นเหยื่อของการปฏิบัติที่ต้องห้ามภายใต้พิธีสารฉบับนี้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเฉพาะ โดย
 - (ก) การยอมรับความอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายของเด็กผู้เป็นเหยื่อ และการปรับเปลี่ยนกระบวนการวิธีพิจารณาคดี เพื่อยอมรับความจำเป็นเป็นพิเศษของเด็กเหล่านั้น รวมทั้งความจำเป็นเป็นพิเศษของเด็กเหล่านั้นในฐานะพยาน
 - (ข) การแจ้งให้เด็กผู้เป็นเหยื่อทราบถึงสิทธิ บทบาทของตน และขอบเขต ระยะเวลาและความคืบหน้าของกระบวนการดำเนินคดีและการจัดการกับคดีของเด็กผู้เป็นเหยื่อเหล่านั้น
 - (ค) การอนุญาตให้ทษนะ ความต้องการ และความห่วงกังวลของเด็กผู้เป็นเหยื่อ ได้รับการนำเสนอ และได้รับการพิจารณาในกระบวนการดำเนินคดี ซึ่งผลประโยชน์ส่วนตัวของเด็กเหล่านั้นได้รับผลกระทบ ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีพิจารณาคดีของกฎหมายแห่งชาติ
 - (ง) การจัดให้มีการบริการสนับสนุนตามความเหมาะสมแก่เด็กผู้เป็นเหยื่อ ตลอดกระบวนการทางกฎหมาย
 - (จ) การคุ้มครองตามความเหมาะสมต่อความเป็นส่วนตัวและตัวตนของเด็กผู้เป็นเหยื่อและการดำเนินมาตรการที่สอดคล้องกับกฎหมายแห่งชาติ เพื่อหลีกเลี่ยงการแพร่กระจายข้อสนเทศอย่างไม่เหมาะสมที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กผู้เป็นเหยื่อ
 - (ฉ) การจัดให้มีการปลอดภัยสำหรับเด็กผู้เป็นเหยื่อ ในกรณีที่เหมาะสม รวมทั้งความปลอดภัยของครอบครัวและพยานที่กระทำการในนามของเด็กผู้เป็นเหยื่อเหล่านั้นจากการถูกข่มขู่และการแก้แค้น
 - (ช) การหลีกเลี่ยงความล่าช้าโดยไม่จำเป็นในการจัดการกับคดีและในการดำเนินการตามคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ให้มีการชดเชยค่าเสียหายแก่เด็กผู้เป็นเหยื่อ
2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องประกันว่า ความไม่ชัดเจนในเรื่องของอายุที่แท้จริงของเด็กผู้เป็นเหยื่อ จะไม่กีดกันการเริ่มต้นของการสืบสวนสอบสวนทางอาญา รวมทั้งการสืบสวนสอบสวนที่มุ่งไปสู่การกำหนดอายุของผู้เป็นเหยื่อด้วย
3. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องประกันว่า ในการปฏิบัติตามระบบความยุติธรรมทางอาญาต่อเด็กผู้เป็นเหยื่อจากความผิดที่กำหนดรายละเอียดไว้ในพิธีสารฉบับนี้ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กจะต้องเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นก่อนสิ่งใด
4. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการ เพื่อประกันว่าจะมีการฝึกอบรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะการฝึกอบรมทางด้านกฎหมายและด้านจิตวิทยาแก่บุคคลผู้ที่ทำงานกับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อจากความผิดที่ห้ามไว้ภายใต้พิธีสารฉบับนี้

5. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะต้องรับรองมาตรการ ในกรณีที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและบูรณาการของบุคคลและ/หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและ/หรือคุ้มครองและฟื้นฟูผู้เป็นเหยื่อจากความผิดเช่นนั้น
6. ไม่มีสิ่งใดในข้อนี้จะได้รับการตีความให้เกิดผลกระทบหรือ ไม่สอดคล้องกับสิทธิของผู้ต้องหา เพื่อให้ได้รับการพิจารณาได้อย่างยุติธรรมและเป็นกลาง

ข้อ 9

1. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะต้องรับรองหรือสร้างเสริม ปฏิบัติและเผยแพร่กฎหมาย มาตรการทางการบริหาร นโยบายและ โครงการทางสังคมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความผิดตามที่กล่าวถึงในพิธีสารนี้ จะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อคุ้มครองเด็กผู้ซึ่งอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายอย่างยิ่งจากความผิดเช่นนั้น
2. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะต้องส่งเสริมความตระหนักของสาธารณชน โดยรวม รวมทั้งเด็ก โดยผ่านข้อเสนอแนะด้วยวิธีการที่โปร่งที่เหมาะสม การศึกษาและการฝึกอบรม เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและผลกระทบที่เป็นอันตรายของความผิดที่อ้างถึงในพิธีสารนี้ ในการดำเนินการเพื่อในบรรดัพันธ์กรณีภายใต้ข้อบทนี้ รัฐบาลที่ทั้งหลายจะกระตุ้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กและเด็กผู้เป็นเหยื่อใน โครงการด้านข้อเสนอแนะ การศึกษาและการฝึกอบรมเช่นนั้น รวมทั้งในระดับระหว่างประเทศด้วย
3. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะดำเนินมาตรการที่โปร่งที่สามารถกระทำได้ด้วยความมุ่งหมายในการประกันความช่วยเหลือที่เหมาะสมที่โปร่งแก่ผู้เป็นเหยื่อจากความผิดเช่นนั้น รวมทั้งการกลับคืนสู่สังคมและการฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจอย่างเต็มที่ของบุคคลเหล่านั้น
4. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะประกันว่า เด็กที่โปร่งผู้เป็นเหยื่อจากความผิดที่ได้กำหนดรายละเอียดไว้ในพิธีสารนี้ มีโอกาสที่จะใช้กระบวนการดำเนินการอย่างเพียงพอที่จะเรียกร้องให้มีการชดใช้สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย โดยไม่การเลือกปฏิบัติ
5. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่มีจุดมุ่งหมายในการห้ามอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิต และแพร่กระจายวัสดุที่โฆษณาความผิดที่ได้กำหนดรายละเอียดไว้ในพิธีสารฉบับนี้

ข้อ 10

1. รัฐบาลที่ทั้งหลายจะต้องดำเนินขั้นตอนที่โปร่งที่จำเป็นเพื่อสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยความตกลงพหุภาคี ระดับภูมิภาคและทวิภาคี เพื่อการป้องกัน การติดตาม การสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีและการลงโทษบุคคลที่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก สื่อบริการที่เกี่ยวกับเด็ก และการท่องเที่ยวที่ใช้เด็กเพื่อการบริการทางเพศ รัฐบาลที่ทั้งหลายจะส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานระหว่างประเทศ ระหว่างหน่วยงานองค์กรเอกชนในระดับประเทศและระหว่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศด้วย

2. รัฐบาลทั้งหลายจะต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อความช่วยเหลือเด็กผู้เป็นเหยื่อในการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ การคืนสู่สังคมและการกลับคืนถิ่นอาศัย
3. รัฐบาลทั้งหลายจะต้องส่งเสริมการสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อจัดการแก้ไขสาเหตุรากฐาน เช่น ความยากจนและความด้อยพัฒนา ที่มีส่วนก่อให้เกิดความอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายของเด็กต่อการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก สื่อบริการที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และการท่องเที่ยวที่ใช้เด็กเพื่อการค้าบริการทางเพศ
4. รัฐบาลทั้งหลายที่อยู่ในฐานะที่จะกระทำได้จะต้องจัดสรรความช่วยเหลือทางการเงิน ทางวิชาการ หรือความช่วยเหลืออื่นที่ผ่าน โครงการพหุภาคี ภูมิภาค ทวิภาคี หรือโครงการอื่นที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 11

ไม่มีสิ่งใดในพิธีสารนี้จะมีผลกระทบต่อข้อบทใดที่ชักนำไปสู่การบรรลุซึ่งสิทธิของเด็กที่มากกว่าและที่อาจมีอยู่ใน

(ก) กฎหมายของรัฐบาล

(ข) กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับกับรัฐบาลนั้น

ข้อ 12

1. รัฐบาลแต่ละรัฐจะต้องเสนอรายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กภายในสองปีหลังจากการมีผลใช้บังคับของพิธีสารฉบับนี้ต่อรัฐบาลนี้ โดยให้ข้อเสนอแนะที่ครบถ้วนว่าด้วยมาตรการที่รัฐได้ดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามข้อบทของพิธีสารนี้
2. ภายหลังการเสนอรายงานที่ครบถ้วน รัฐบาลแต่ละรัฐจะต้องรวบรวมไว้ในรายงานที่รัฐได้เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก ตามข้อ 44 ของอนุสัญญาฯ ซึ่งข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใด ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพิธีสารนี้ รัฐบาลอื่น ๆ ของพิธีสารนี้จะเสนอรายงานทุก ๆ 5 ปี
3. คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กอาจร้องขอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากรัฐบาลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพิธีสารนี้

ข้อ 13

1. พิธีสารฉบับนี้เปิดให้มีการลงนามโดยรัฐใดที่เป็นภาคีอนุสัญญาฯ หรือได้ลงนามในอนุสัญญาฯ
2. พิธีสารฉบับนี้ต้องได้รับการให้สัตยาบันและเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาฯ หรือได้ลงนามในอนุสัญญาฯ สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารจะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 14

1. พิธีสารฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสามเดือนภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบ

2. สำหรับรัฐภาคีแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติต่อพิธีสารฉบับนี้ภายหลังการมีผลใช้บังคับของพิธีสาร พิธีสารฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับหนึ่งเดือนภายหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของรัฐนั้น

ข้อ 15

1. รัฐภาคีใดอาจถอนตัวจากพิธีสารฉบับนี้ได้ตลอดเวลา โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีอื่น ๆ ของอนุสัญญาฯ และรัฐที่ปวงที่ได้ลงนามในอนุสัญญาฯ ทราบภายหลังจากนั้น การถอนตัวจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการฯ ได้รับการแจ้ง
2. การถอนตัวเช่นว่านั้นจะไม่มีผลเป็นการปลดปล่อยรัฐภาคีจากพันธกรณีภายใต้พิธีสารฉบับนี้ ในกรณีที่มีกระทำความผิดใดเกิดขึ้นก่อนวันที่การถอนตัวจะมีผล ทั้งการถอนตัวเช่นว่านั้นจะไม่มีผลกระทบในทางใดต่อการพิจารณาที่ยังคงดำเนินอยู่ในเรื่องใดที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กแล้ว ก่อนวันที่การถอนตัวจะมีผล

ข้อ 16

1. รัฐภาคีใดอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นต่อเลขาธิการสหประชาชาติ จากนั้นเลขาธิการฯ จะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอมารัฐภาคีทั้งหลายพร้อมกับคำร้องขอที่รัฐภาคี ระบุว่า รัฐภาคีนั้นเห็นชอบให้จัดการประชุมรัฐภาคีเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและลงคะแนนเสียงต่อข้อเสนออื่นหรือไม่ ในกรณีที่ภายในสี่เดือนนับจากวันที่ได้แจ้งข้อเสนอเช่นว่านั้น มีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในสามเห็นชอบกับการจัดประชุมเช่นว่านั้น เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดให้มีการประชุมภายใต้การอุปถัมภ์ของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใด ๆ ที่รับรองโดยรัฐภาคีส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมและลงคะแนนเสียงในที่ประชุมจะต้องเสนอต่อสมัชชาสหประชาชาติเพื่อให้ความเห็นชอบ
2. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรคที่ 1 ของข้อนี้ จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชาสหประชาชาติ และได้รับการยอมรับด้วยคะแนนเสียงข้างมากจำนวนสองในสามของรัฐภาคี
3. เมื่อข้อแก้ไขมีผลบังคับใช้ ข้อแก้ไขนี้จะมีผลผูกพันแก่รัฐภาคีทั้งหลายที่ให้การยอมรับ รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันตามข้อบทของพิธีสารฉบับนี้และข้อแก้ไขอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น ที่รัฐภาคีเหล่านั้นได้ยอมรับแล้ว

ข้อ 17

1. พิธีสารฉบับนี้ ซึ่งด้วยทภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปนมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้ ณ หอเก็บเอกสารของสหประชาชาติ
2. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องจัดส่งสำเนารับรองถูกต้องของพิธีสารฉบับนี้ให้แก่รัฐภาคีทั้งปวงของอนุสัญญาฯ และรัฐที่ปวงที่ได้ลงนามในอนุสัญญาฯ
